

περιτυλιγμένας ἐν εἴδει κεφαλοδέτου, ἐνῶ ἡ γενεὴ αὐτοῦ, ἀπλεκτος οὖσα, ἐφθανε μέχρι ἐδάφους· ἀλλὰ γενι κῶς τὴν εἶχε πλεγμένην, ἐκράτει δὲ τὴν κάτω ἄκραν αὐτῆς εἰς μίαν χεῖρα μετὰ κομβολογίου, εἰς δὲ τὴν ἄλλην, μακρὰν βακτηρίαν.

Ὁ Προβατοπάγος ἠδύνατο συνήθως νὰ καταφάγη δύο μικρὰ πρόβατα· ὡσάκις δ' ἔτρωγε τὸ πρῶτ' ἐν πρόβατον, ἐδειπνοῦσε τὸ ἑσπ'ρας κατὰ τὸ σῆμα. Ἐφαίνετο ἰσχυρότατος, καὶ δυνάμεθα εὐλόγως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι εἶχε τὴν ὄρεξιν ἡσθενημένην, καὶ ὅτι ἡ πολυφαγία ἐμπόδιζε τὴν τροφήν του.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

ΕΜΠΟΡΕΙ τις νὰ εἶπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουν ποσῶς ἀστίρες, διότι ἐνίοτε βλέπομεν νὰ πίπτωσι τὰ μετώρα τὰ ὁποῖα πρὸς καιρὸν ἐφανοντο ἀστίρες; Ἐμπορεῖ νὰ εἶπῃ ὅτι τὰ ἄνθη τῶν δένδρων ποτὲ δὲν καρποφοροῦν, διότι πολλὰ ἐξ αὐτῶν πίπτουν, ἢ ὅτι δὲν γίνεται ποτὲ καλὸς καρπὸς, διότι πολλοὶ καρποὶ, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν καλοὶ, εἶναι εἰς τὸ ἔνδον σαπροὶ;

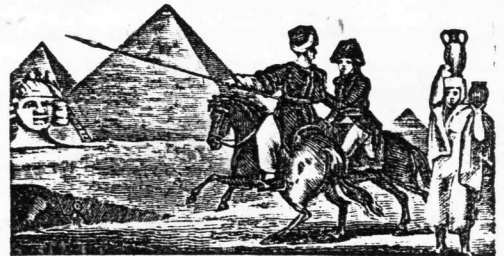
Ὅχι μικροὶ μωρία εἶναι τὸ νὰ λέγῃ τις, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ἀληθινὴ θρησκεία, διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὅσοι αὐτὴν ἐπαγγέλλονται ἀποστατοῦν, καὶ τέλος φαίνονται κατὰ τὴν καρδίαν υποκριταί. Δύ' αἰτίαι νὰ εἶπῃ, ὅτι ἰατρικόν τι δὲν προξενεῖ καλὸν ἐπειδὴ, μολονότι θεραπεύει τὴν θέρμην, δὲν δυναμόνει ὁμως ἐν ἀκαρεῖ τὸν πάσχοντα; Ἐπίσης ἀτοπον καὶ μωρὸν εἶναι νὰ λέγῃ τις, ὅτι ἡ θρησκεία δὲν κάμνει τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς καλητέρους, διότι δὲν τελειοποιεῖ εὐθύς, οὐδὲ καθιστάνει αὐτοὺς ἰσαγγέλους. Τὰ πολλὰ ψευδῆ καὶ κίβδηλα φαινόμενα εἰς τὸν κόσμον, ἀντὶ ν' ἀποδεικνύωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει θρησκεία, ἀποδεικνύουν ὅχι μόνον ὅτι τῶντι ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι πολυτιμωτάτη· διότι κανεὶς βέβαια δὲν λαμβάνει τὸν κόπον νὰ νοθεύσῃ πρᾶγμα, ὅπως ἀνύπαρκτον, ἢ μηδεμίαν ἔχον τιμήν. Κανεὶς δὲν κάμνει ψευδεῖς λίθους ἢ ψευδῆ χρώματα, μολονότι ὄχι ὀλίγοι κάμνουν ψευδεῖς μαργαρίτας καὶ ἀδάμαντας. Ἐὰν δὲν ἦσαν ἀληθῆ νομίσματα, ποτὲ βέβαια δὲν ἤθελαν εἰσδαί οὔτε κίβδηλα. Καὶ οὕτως, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀληθὴς θρησκεία, δὲν ἤθελαν εἰσδαί οὔτε ψευδῆ. Ποτὲ δὲν ὑπάρχει τὸ ἐν χωρὶς τὸ ἄλλο, καθὼς ἡ σκιά δὲν ὑπάρχει χωρὶς οὐσίαν. Ὅστις λοιπὸν ἀπορρίπτει τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, διότι κάποτε οἱ υποκριταὶ λαμβάνουν τὸ ὄνομα καὶ τὸ σχῆμά της, φέρεται μὲ τὴν ἰδίαν ἀναισθησίαν, καθὼς καὶ ὅστις ρίπτει τὸ χρυσίον καὶ τοὺς ἀδάμαντας εἰς τὸ πῦρ, διότι κάποτε τὸ χρυσίον καὶ οἱ ἀδάμαντας ἐκίβδηλεύθησαν.

Ἄν ὁ Χριστιανισμὸς ἦναι ἀπάτη, ὡς λ' ἔχουν οἱ ἄπιστοι, εἶναι τῶντι εὐλογημένη ἀπάτη, καὶ ὅστις προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀφανίσῃ εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἑαυτοῦ. Ἄν ἦναι ἀπάτη, μᾶς διδάσκει μὴ ὄντων τοῦτο νὰ διάγωμεν σωφρόνως, δικαίως, καὶ εὐσεβῶς, ν' ἀγα-

πῶμεν τὸν Πλάστην μας ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ τὸν πλησίον μας ὡς ἑαυτοῦς. Ἦτο ποτὲ εἰς τὸν κόσμον ἀπάτη, ἢ ὁποῖα καθωδήγει τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀγαπᾶσι, νὰ συγχωρῶσι, καὶ νὰ δέωνται ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν, νὰ τοὺς ἀποδίδωσι καλὸν ἀντὶ κακοῦ, νὰ προβιβάζωσι κατὰ δύναμιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ πλησίον;

Ποῦ εὐρέθη ποτὲ ἀπάτη, ἦτις, ὅπου καὶ ἂν εἰσχωρήσῃ, γεννᾷ ταπεινήν, πραεῖαν, φιλάνθρωπον, καὶ εἰρηνικὴν διάθεσιν, καὶ ἦτις, ἂν ὑπῆρχε παντοῦ, ἤθελαν ἀποδιώξαι τοὺς πολέμους, τὰ ἀμαρτήματα, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἀπὸ τὸν κόσμον; Ποῖος ἐγνώρισε ποτὲ ἀπάτην, ἦτις δύναται ὄχι μόνον νὰ μᾶς παρηγορῇ ἰδεύοντας εἰς τὴν κοιλάδα ταύτην τοῦ κλαυθμῶνος, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς συνοδεύσῃ ἕως εἰς τὸν θάνατον, καὶ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ θριαμβεύσωμεν κατὰ τῶν θλίψεων καὶ τῆς ὀδύνης αὐτοῦ; Ἄν λοιπὸν ἡ ἀπάτη δύναται νὰ κατορθώσῃ ὅλα ταῦτα, εἰς ταύτην τὴν ἀπάτην ἀσζόμεν, καὶ εἰς ταύτην ἀσζομένην ἀποθάνωμεν, ἐπειδὴ τί περισσότερον ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἢ ἀλήθεια;

ΑΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΕΒΕΛ ΘΟΝΓΙΕΣ ἀπὸ τὴν διάρυγα Μενούφ.—λέγει περιγηγητῆς Γάλλος.—καὶ ἀναβαίνοντες τὸν Νεῖλον, εἶδμεν ἀριστερόθεν τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Μογαττάμ, καὶ δεξιόθεν τοὺς ὑψηλοὺς ἀμμόεις λόφους τῆς Λιβύης. Πάραυτα, εἰς τὸ κενὸν διάστημα, τὸ διαχωρίζον τὰς δύο αἰτάς τῶν ὄρων σειρὰς, ἐξηνοίξαμεν τὴν κορυφὴν τῶν πυραμίδων· ἀπείχαμεν δὲ ὑπὲρ τὰς δύο λεύγας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πλοῦς, διαρκέσαντος ὀκτώ σχεδὸν ἀκόμη ἕρας, ἔμενα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διὰ νὰ θεωρῶ αὐτοὺς τοὺς τάφους· ἐφαίνοντο νὰ μεγαλύνωσι καὶ νὰ ἀναβαίνωσιν εἰς τὸν οὐρανὸν, καθόσον ἐπλησιάζαμεν. Ὁ Νεῖλος, ὁ ὁποῖος τότε ἦτον ὡς μικρὰ θάλασσα, ἢ τῶν ἄμμων τῆς ἐρήμου καὶ τῆς δροσερᾶς χλόης ἀνάμεικτος, οἱ φοῖνικες, αἱ συκάμινοι, οἱ θόλοι, τὰ τζαμίκα καὶ οἱ μινάρ'δες τοῦ Καΐρου, αἱ ἄλλαι μακρυνώτεραι πυραμίδες, ἐκ τῶν ὁποῶν ὁ ποταμὸς ἐφαίνετο νὰ ἐξέρχεται ὡς ἐκ τῶν ἀπέτρων αὐτοῦ δοχεῖων· ὅλα ταῦτα ἐσχημάτιζαν θ' ἂν ἐκ τῶν ὑψιστάτων ἐπὶ γῆς. . . . Εὐχαριστοῦμεν πολὺ μᾶλλον νὰ στρέψω πρὸς τὰ ἐξωτὰ βλῆματά μου, καὶ νὰ θαυμάζω ἀπὸ τὰ ἔψαυτοῦ φρουρίου τὸ ἐυρύχωρον θ' ἄμα, τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίαζε

μακρόθεν ὁ Νεῖλος, οἱ ἀγροί, ἡ ἔρημος, καὶ αἱ πυραμίδες· ἐφαίνετο ὡς νὰ ἠγγίζαμεν εἰς ταύτας, μοιούοι ἔπειχάμεν τέσσαρας λεύγας. Μὲ τὸν ὀφθαλμὸν γυμνὸν ἔβλεπα ἐντέλως τὰ διάφορα τῶν πετρῶν στρώματα, καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Σφιγγός, ἐκ τῆς ἄμμου ἐξερχομένην· μὲ τηλεσκόπιον ἐμέτρούσα τοὺς βαθμοὺς τῶν γωνιῶν τῆς μεγάλης πυραμίδος, καὶ δέικρινα τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ στόμα, καὶ τὰ ὦτα τῆς Σφιγγός· τόσον οἱ σωροὶ αὐτοὶ εἶναι τερατώδεις.

Ἐπῆγαμεν ἀκολούθως εἰς τὴν νῆσον Ῥόδαν, τὴν ἀρχαίαν Ἐλεφαντίνην· ἐξετάσαμεν δὲ τὸ Νειλομέτριον, εἰς τὸ μέσον τῶν ἐρείπιων οἰκίας Μωαμεθανικῆς. Ἐυρισκόμεθα τῶρα πλησιέστατα τῶν πυραμίδων. Ἐκ τῆς ἀποστάσεως ταύτης ἐφαίνοντο ἕψους ἀμετρήτου· πρασίνοιοι δ' ἀγροὺς, φοίνικας καὶ συκαμίνοιοι, πῆριξ ἔχουσαι. ὁμοιάζαν οἰκοδομὰς κολοσσαίας, ἐκτισμένας εἰς κῆπον μεγαλοπρεπῆ. Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, θαυμάσιόν τινα ἔχον διαρότητα, ἐχρωμάτιζε τὰ κατάξηρα βουνά, τὰς ἄμμοιοι σῆς Λιβύης, τὸν μακρυνὸν ὀρίζοντα, καὶ τὴν πεδιάδα τῶν μνημάτων. Ἄνεμοιοι δυνατὸς ὤθει τὰ μικρὰ λευκὰ νέφη πρὸς τὴν Νουβίαν, καὶ ἐρύτιδονε τοῦ Νεῖλου τὴν ἐπύρχωρον ἐπιράνειαν. Ἡ Αἴγυπτοιοι μ' ἐφάνη ὁ ὠραίό-πωροιοι ἐπὶ γῆς τόποιοι· μ' ἀρίσκουοι καὶ αἱ περικυκλοῦσαι αὐτῆν ἔρημοιοι, αἱ εἰς τὴν φαντασίαν ἀπειρίας ἀνοίγουοι στάδιοιοι.

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ.

Τὸ γένος τῶν ψιττακῶν περιλαμβάνει ἑκατὸν ἐβδό-μῆκοντα περίπου εἶδη. Ὅλοιοι τὰ εἶδη ταῦτα ἀκμάζουοι εἰς θερμὰ κλίματα, ἀλλ' ἐκτείνουοι πολὺ μᾶλλον παρ' ἔσον ἐστοχάζετο ὁ Βυρῶν, ὅτε κερῶρσεν αὐτὰ εἰς 23 ἑκατ' ῶρθεν τοῦ ἰσημερινοῦ· καθότι γνωστοῖοι εἶναι ὅτι φθάνουοι μέχρι τοῦ Μαγελλανικοῦ Πορθμοῦ πρὸς νότον, καὶ προσέτι εὐρίσκουοι εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Βανδερμενῆς Γῆς· ὁ δὲ Καρολινεῖοι ψιττακοιοι τῶν Ἠνω-μένων Πολιτειῶν προχωρεῖ ἔως τὴν 42αν μοῖραν βορείου πλάτους. Ὁ Ουῖλσον ἔδεν αὐτοὺς, τὸν μῆνα Φεβρουά-ριον, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ὀχίου, εἰς καιρὸν χιονοβόλον, πετομένοιοι τῆδε κάκειοιοι, ὡς αἱ περιστερὰ, καὶ μεγα-λοφῶνοιοι κρᾶζονταοιοι. Ἄλλοτε ἔδεν αὐτοὺς, περὶ τὰ τριάκοντα μίλια ὑπεράνω τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Κεντυκίου, ἐνῶ ἴρχοντο πολυπληθεῖοι διὰ τοῦ δάσουοι κρηνάζονταοιοι, περὶ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολήν

τοῦ ἡλίου, διὰ νὰ πῶοι τὸ ἀγαπητὸν αὐτῶν ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Οἱ ψιττακοιοι συνοικοῦοι κατὰ οἰκογενείας, καὶ σπα-νίωοι πλανῶνταοιοι μακρὰν· αἱ κοινωνίαι αὐταοιοι δυσκόλωοι προσδέχουοι ξένον, ἀν καὶ μετὰξὺ αὐτοῦν ζῶοι μὲ κρην ἀρμονίαν. Ἀγαποῦοι νὰ ζῶοι ἀλλήλων τὰς κεφαλάοιοι καὶ τοὺς τραχήλοιοι· ὅταν δὲ κοιτάζωοι, συμ-μαζεύουοι ὅσοιοι τὸ δυνατὸν, τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα διανυκτερεύονταοιοι κάποτε εἰς τὴν κοιλότητα ἐνὸς δέν-δρου. Αὐτοῦ κοιμῶνταοιοι, θῆοι εἰς ἔχονταοιοι κατὰ κάθετοιοι, εἰς τὰ πλάγια προσητημένοι ἀπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰ ῶμφοι. Ἐπεραγαποῦοι δὲ τὸν ὕπνοιοι, καὶ σῶρυνταοιοι πολλακίοι τῆς ἡμέρας εἰς τὰς τρίπας αὐτῶν διὰ νὰ τὸν ἱποδαῶοι.

Ἴροφῆν κυριωτέρην ἔχουοι οἱ ἐλεύθεροιοι ψιττακοιοι νωπὰ κλωνοριοιοι, τρυφεροὺς βλαστοὺς, ὀπίωραοιοι, γεννήματα, καὶ κάρυα, τὰ ὅποιοι μετὰ πολλῆς ἐπιτηδεότητοιοι ἀνοί-γουοι. Γνωρίζουοι ὅτι ἡμεροιοι ὄνταοιοι τρώγουοι σχεδὸν πᾶν ὅτι τοὺς προσφερθῆ· παρετηρήθη ὁμοιοι ὅτι οὐσίαι τινὲς, ὡς ὀρεσσέλιον παραδείγματος χάριν, αἰτινεοι δὲν ἐπενεργῶν αἰσθητῶοι εἰς ἄλλοιοι ζῶα, εἶναι εἰς τοὺς ψι-τακοὺς φάρμακα θανατηφόρα. Εἰς τὰ προσφιλῆ αὐτῶν καταχῶοιοι, τὰ δάση, συναθροῦοι παμπληθεῖοι, καὶ προξενῶν ὀλεθροιοι διὰ τῆς μεγάλης ποσότητοιοι τοῦ φα-γητοῦ, τὸ ὅποιοιοι καταναλίσκουοι ὄχι μόνον πρὸς διατή-ρηοι αὐτοῦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ευχαρίστηοι τῆς ὀλεθρο-μανίας ἐκείνης, διὰ τὴν ὅποιοιοι, καὶ εἰς τὴν ἡμεροιοι αὐτῶν κατάσταοι, τόσοιοι εἶναι γνωστοῖοι. Αἱ τραναὶ κρηνγαῖοι τῶν κοπαδίων ταῦτων ἀκοῦοι μακρότατα, ἰπόταν ζητῶοι τὸ τελευταῖον δεῖπνοιοι πρὸ τῆς ὀσέωοι τοῦ ἡλίου. Διὰ τῶν κρηνγῶν ὁμοιοι νουθετεῖται ὁ γεωρ-γὸς νὰ μεταχειρισθῆ μῖοιοι τινα, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἐξολοθρευτικά ταῦτα πλήθη τοῦ νὰ καθίσωοι εἰς τοὺς νειοσπάρτοιοι ἀγροὺς τοιοι, ὅπου εἰς βραχὺ καιροῦ διά-στημα δὲν ἔθελαν ἀφήσειοι ὅτε ἔχνας γεννήματοιοι.

Ἡ παρὰ τοῦ Ουῖλσονοιοι διδομένη περιγραφή τοῦ Καρολινεῖοιοι ψιττακοῦ πιθανὸν νὰ ἐφαρμῶζεταοιοι καὶ εἰς ἄλλοιοι πολλὰ εἶδη, τὰ ὅποιοι δὲν παρετηρήθηοι εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτῶν κατάσταοι ὑπὸ τόσοιοι εἰδήμονοιοι πα-ρατηρητοῦ. Ὅλοιοι ἐναντίοιοι εἶναι τὸ κομφοῖοι αὐτῶν πίτασμα ἀπὸ τὸ μετὰξὺ τῶν κλάδων χωλὸν βᾶδισμα. Πετοῦν ὀμοιοτάτα μὲ τὴν ἀγρίαν περιστερὰ, κατὰ σώ-ματα πεκυκνωμένα, καὶ μὲ ταχύτητα μεγαλωτάτην, τρανήν ἀφίνουοι καὶ βιαστικὴν κρηνγῆ. Ἴπτανταοιοι δὲ ποτε μὲν κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ συνηθίστεροιοι κυκλοοιοι-δῶοι, πολυποικιλίας κομφοῦοι καὶ ὀφιαοιοι στραφᾶοι κά-μνονταοιοι, ὡσάν δὲ ευχαρίστηοι.

Εἶδη τινὰ κρίζουοι τὰς φωλεὰς ἐπὶ τῶν ὕψηλατάων δένδρων. Σύζκεταοιοι δὲ ἡ φωλεὰ ἀπὸ ξυλᾶριοιοι καὶ τρυ-φεροὺς βλαστοὺς, συμπεπλεγμένα μὲ τέχνην ἐξίσοιοι καὶ στερεοτήτα. Τὰ λοιπὰ, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ πολυπλη-θίστεροιοι, ἐκλέγουοι τοὺς κορμῶοι κῶλων δένδρων. Ἐκεῖ οὐσωοιοι χῶοιοι, καὶ διατάσσοιοι χόρτοιοι καὶ τὰς ἴνας τῶν ῶζῶν, μὲ τὰ ἴδια τῶν πτίλα καλύπτονταοιοι τὸ ἐνῶοιοι